

L'APUNT

Un eslògan d'abast universal

Dolors Bellés

Les protestes a l'Iran continuen i dissabte el canal de televisió estatal va ser piratejat durant la retransmissió d'un acte del líder suprem Ali Khamenei. Una foto seva envoltada de flames va aparèixer breument a la pantalla amb les frases "Uneix-te a nosaltres i aixeca't" i "La sang de les nostres joves corre pels teus dits", a més d'una cançó amb el lema de la revolta "Dona, vida i llibertat".

Una consigna d'abast universal i per això podria estendre les protestes a la regió. Amb el record de la Primavera Àrab, països veïns que denuncien constantment la influència de Teheran a la zona guarden silenci conscients que la metxa que ha encès l'Iran pot encendre el seu. Com ara l'Àrab Saudita, que aquest estiu va condemnar a 45 anys de presó una universitària per expressar les seves opinions a Twitter.

Iran La revolta de les dones

Ve de la pàgina anterior

L'hermetisme a què les autoritats iranianes sotmeten el país viu aquests dies un repunt que activistes i defensors dels drets humans s'esforcen a combatre. Ho fan intentant posar cares i noms a les víctimes de la repressió de la Guàrdia Revolucionària, que ha detingut desenes de periodistes. Associated Press registra més de 1.900 detencions a tot el país i el grup Iran Human Rights, amb seu a Oslo, afirma que hi hauria 185 morts per l'acció dels cossos policials.

Les forces de l'Estat haurien provocat almenys 80 d'aquestes víctimes en la matança que va tenir lloc a Zahedan, capital del Balutxistan, una regió del sud-est iranià fronterera amb el Pakistan. L'operació repressiva pretenia posar fi a les protestes que la

que el 16 de setembre passat va provocar l'exasperació de milers de dones al país. "Allò ens va despertar un trauma col·lectiu", afirma la jove Saad, que demana ser presentada amb un àlies per prudència davant les autoritats. Ella és a Teheran i respon les preguntes de l'El Punt Avui a través de missatges escrits durant els pocs moments del dia en què aconsegueix esquivar el bloqueig d'internet.

"Exigim viure"

"Els hijabs obligatoris són un símbol del poder del govern sobre els nostres cossos, però aquests dies volem que ens vegin controlant els nostres propis cossos", reivindica aquesta estudiant d'història i economia. Saad denuncia el foc indiscriminat que la policia utilitza contra les manifestacions, però adverteix que una vintena de

Les frases

"Aquest cop protestem acompanyades de les nostres mares i les nostres tietes"

"Ens fan dependre dels marits, dels tutors masculins; ens priven de la nostra dignitat"

Saad
ESTUDIANT DE TEHERAN

població local manté des de setmanes enrere contra un membre de la policia regional.

Impulsades per l'esclat feminista a tot el país, les residents del Balutxistan responen contra la suposada violació d'una nena de 15 anys, que hauria estat agredida a comissaria després que el policia la detingués per motius desconeguts. Múltiples activistes sobre el terreny asseguren que el Balutxistan, el territori més pobre de l'Iran, pateix l'animadversió de les autoritats iranianes. El règim dels aiatol·làs, monopolitzat per musulmans de confessió xiïta, esclafaria de manera habitual l'únic territori del país on els musulmans sunnites són majoria.

Va ser la mort d'una dona d'una altra minoria, la de la jove kurda Amini, la

dies després continuen traient-se el vel al seu davant. "Algunes dissenyem pòsters de protesta, d'altres els escampen. Aprofitem cada ocasió per emetre el nostre missatge de protesta, però aquesta vegada anem acompanyades de les nostres mares i tietes", explica.

La teheraniana adverteix que l'aixecament de l'obligatorietat del vel no les faria callar: "Això seria només el principi", respon. "Exigim els nostres drets humans més bàsics: exigim viure, exigim l'autonomia dels nostres cossos, exigim igualtat econòmica." La llei iraniàna, lamenta, discrimina les dones "de manera descomunal" en tots els àmbits de la seva vida: "Ens fan dependre dels marits, dels tutors masculins; ens priven de la nostra dignitat." ■

OPINIÓ

Jesús M. Sánchez i
Carles McCragh

Marxa de protesta per la mort de Masha Amini i en solidaritat amb les iranianes, el 27 de setembre a Barcelona ■ EFE

La veu del poble iranià pels drets de les dones

La mort injusta i cruel de Masha Amini a mans de la "policia de la moral" ha desfermat a l'Iran un moviment social de denúncia contra la repressió i pels drets de les dones.

La jove de 22 anys, assassinada perquè no portava correctament el vel, s'ha convertit en el símbol d'una causa que ha generat adhesions a mig món. Els lemes *Dones, vida, llibertat*, i *Fora el dictador* ressonen en moltes ciutats de l'Iran i també davant de les seves ambaixades en països com ara França, el Regne Unit o l'Estat espanyol. I a l'Afganistan, on els talibans van dissoldre una manifestació colpejant un grup de 25 valentes que mostraven solidaritat amb les dones iranianes.

Amb la revolució del 1979, liderada per l'aiatol·là Ruhollah Khomeini, es va imposar la xaria –la llei canònica de l'islam–, la implantació d'un govern teocràtic o la imposició d'un codi de vestimenta islàmic, tant per a homes com per a dones. L'aplicació d'aquest codi ha suposat que

moltes persones, fonamentalment dones, hagin sofert intolerables restriccions de llibertat, multes i agressions per part de les autoritats.

La mort de Masha Amini ha suposat un punt d'inflexió, la gota que ha fet vessar el got de les víctimes de la intolerància fonamentalista. Com passa sovint amb els sistemes no democràtics, la reacció del govern iranià s'ha basat en més violència, detencions arbitràries de periodistes i traves a la connexió amb l'exterior. Però diversos testimonis i filtracions han revelat de manera colpidora la gravetat dels fets que s'intenten silenciar.

Les víctimes mortals per la repressió ja superen el centenar. Moltes d'elles arrabassades per trets de munició real, encara que les normes del Dret Internacional prohibeixen l'ús de la força per les autoritats contra persones que protesten pacíficament. Cal sumar-hi tortures, maltractaments i persecucions a manifestants, a més d'agressions sexuals contra les dones i d'altres

formes de violència de gènere.

La secretaria general d'Amnistia Internacional, Agnès Callamard, ha clamat: "No poden ser ignorades les veus de la valenta població de l'Iran, que demana desesperadament ajuda." Les dones víctimes de la por, la violència i la discriminació –iranianes, afganeses i de tot el món– necessiten, avui més que mai, el suport de la comunitat internacional. Ens sentim interpel·lats en la lluita contra la repressió de la dissidència i la impunitat amb què actuen els règims autoritaris. La veu del poble iranià és la nostra: pels drets humans i pels drets de les dones. A l'Orient Mitjà i arreu.

Jesús M. Sánchez, president de la Comissió de DDHH del Consell de l'Advocacia Catalana i degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, i Carles McCragh, president del Consell Assessor de l'Observatori dels Drets de les Persones del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona